Криптовалюте присущи несколько важных отличительных признаков и принципов.

Децентрализация. Криптовалюта функционируют в распределенной сети и не имеет единого центра хранения и обработки информации. Децентрализация также предусматривает особые способы подтверждения подлинности транзакций.

Анонимность. При использовании криптовалют пользователи не обязаны подтверждать свою личность – не существует базы данных с персональной информацией участников транзакции, кроме их IP и адреса кошелька.

Нерегулируемая стоимость и эмиссия. Криптовалюта выпускается по заранее установленным правилам, а ее стоимость зависит от спроса и им определяется (открытый рынок определяет стоимость актива).

Из вышесказанного можно сделать вывод, что криптовалюта по правовому режиму и функциям не близка к наличным деньгам и тем более к чему-то материальному, но при этом по форме она похожа на безналичные расчеты и электронные деньги. Однако наличие небольшой доли схожести не может служить основанием для полной идентификации криптовалюты, в качестве электронных или безналичных денег. Следовательно, криптовалюта, как объект правоотношений, является оригинальной в своей основе и не имеет достаточной схожести с другими объектами правоотношений, чтобы иметь единое правовое регулирование. По этой причине возникает потребность в правовом источнике, позволяющем урегулировать данные отношения. Из-за дифференцированности отношений в области криптовалюты действующее законодательство не способно охватить все содержание. Именно поэтому, на наш взгляд, потребность в едином источнике правового регулирования остается актуальной и по сей день.

Таким образом, любой объект, который предназначен для удовлетворения интересов субъекта, требует определения его правового режима. Криптовалюта выступает уникальным объектом с характерными только для нее признаками. Выделяется ряд общих признаков с другими формами денег, но в целом устанавливается, что криптовалюта – оригинальный объект, не имеющий полных аналогов, а следовательно, требующий комплексного правового регулирования.

Лукашэня К. А.

ГЕНЭЗІС МІР-СІСТЭМНАГА АНАЛІЗУ ЯК МЕТАДАЛАГІЧНАГА ФЕНОМЕНА ТЭАРЭТЫЧНАЙ ЮРЫСПРУДЭНЦЫІ

Лукашэня Кацярына Аляксееўна, студэнтка 4 курса Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, г. Мінск, Беларусь, katrinadderly@gmail.com

Навуковы кіраўнік: канд. юрыд. навук, дацэнт Калінін С. А.

Мір-сістэмны аналіз – гэта метадалагічная стратэгія сацыяльна-гуманітарнага характару, якая грунтуецца на наступных эпістэмалагічных перадумовах: а) метадысцыплінарнасць як альтэрнатыва традыцыйнаму дысцыплінарнаму падзелу грамадскіх навук на сацыяльныя і гуманітарныя,

які склаўся ў XIX ст.; б) пераадоленне заснаванай на такім падзеле метадалагічнай дыферэнцыяцыі навук на ідэаграфічныя (гісторыя, антрапалогія, усходазнаўства) і наматэтычныя (сацыялогія, паліталогія, эканоміка). Такім чынам, мір-сістэмны аналіз характарызуецца глабальнасцю аб’екта вымярэння, гістарычнасцю, монадысцыплінарнасцю і халізмам. Аб’ядноўваючы сацыялагічныя, паліталагічныя і гістарычныя парадыгмы пазнання, мір-сістэмны аналіз мяркуе ў якасці аб’екта даследавання гранічную глабальную па вымярэнні цэласнасць – мір-сістэму, у межах якой існуюць феномены сацыяльнай рэальнасці, якія дэтэрмінуюцца працэсамі, што адбываюцца ў ёй.

Эўрыстычны патэнцыял аналізуемага метада набывае асаблівае значэнне для даследавання сутнасці дзяржавы і права, заканамернасцяў і феноменаў іх развіцця ў «гісторыка-дынамічным вымярэнні як элементаў знешніх глабальных сістэм» у супрацьпастаўленні ўяўленню аб іх як аб базавых феноменах юрыспрудэнцыі ў класічным дагматычным падыходзе. Пры гэтым юрыспрудэнцыя, яе базавыя прынцыпы і катэгарыяльны апарат звычайна не звяртаюцца да мір-сістэмнага аналізу, але ўжыванне яго да пазнавання дзяржавы і права дазваляе асэнсоўваць базавыя перадумы і анталагічныя падставы пры даследаванні і апісанні ім аб’ектыўнай рэальнасці, якая ўключае ў сябе і палітыка-прававое вымярэнне.

Гэта актуалізуе патрэбу ў вывучэнні заканамернасцяў мір-сістэмнага аналізу. Звычайна мір-сістэмны аналіз разглядаецца ў логіцы неамарксізма як пераасэнсаванне і развіццё класічных ідэй гісторыка-матэрыялістычнага падыходу К. Маркса і Ф. Энгельса. Але такая рэдукцыя не з’яўляецца цалкам дакладнай, бо генэзіс падыходу налічвае мноства метадалагічных парадыгмаў як марксісцкага, так і немарксісцкага толку, што абумоўлівае множнасць і супярэчлівасць яго эпістэмалагічных палажэнняў.

Метадалагічнымі падставамі мір-сістэмнага аналізу выступаюць такія канцэпцыі К. Маркса, як канцэпцыя трангістарычнасці сацыяльных працэсаў (мір-сістэма існуе ў якасці адзінага глабальнага аб’екта на працягу ўсёй гісторыі чалавецтва ў розных формах), першапачатковага назапашвання капіталу (якое адбываецца не ў нацыянальнай дзяржаве, але ў мір-сістэме ў цэлым), тэндэнцыі нормы прыбытку да паніжэння, азіяцкага спосабу вытворчасці, сусветнага рынку і дыялектычны прынцып дынамікі капіталізму («класавы» антаганізм мае месца не толькі ў рамках асобнай дзяржавы, але і распаўсюджваецца на ўсю сістэму ў цэлым). З класічнага марксісцкага дыскурсу мір-сістэмны аналіз запазычвае таксама канцэпцыі Р. Люксембург аб эксплуатацыі капіталістычнымі гаспадарчымі формамі некапіталістычных і пераназапашванні капіталу; канцэпцыі У. Леніна аб нераўнамернасці развіцця капіталізму ў рамках сусветнай сістэмы і дзяржаўна-манапалістычным капіталізме; тэорыю Р. Гільфердынга аб дэтэрмінантах залежнасці дзяржаў трэцяга свету ад дзяржаў ядра.

Значны ўплыў на свет-сістэмны аналіз аказалі так званыя «новыя левыя» ідэі (60-я гг. XX ст.), накіраваныя на абвяржэнне пануючай палітыка-сацыялагічнай тэорыі мадэрнізацыі. Так, у метадалагічных падставах мір-

сістэмнага аналізу выяўляюцца канцэпцыі перыферыйнага капіталізму і сусветнага падзелу працы Р. Прэбіша, канцэпцыі залежнага развіцця П. Барана і С. Фуртада, канцэпцыя залежна-асацыяванага грамадства Ф. Э. Кардозу і Э. Фалета.

Асаблівасць метадалагічнай парадыгмы мір-сістэмнага аналізу складаецца ва ўжыванні гісторыка-аналітычнай мадэлі школы «Аналаў», распрацаванай перш за ўсё Ф. Брадэлем і заснаванай на ідэях разумення маштабных сацыяльных працэсаў, глабальнай гісторыі (гісторыі глабальных структур) і множнасці тыпаў сацыяльнага часу, які існуе на розных прасторавых узроўнях.

У даследаванні дынамікі капіталізму мір-сістэмны аналіз выкарыстоўвае таксама немарксісцкія метадалагічныя падыходы, прадстаўленыя перш за ўсё эканамічнай антрапалогіяй К. Паланы, ідэямі рацыянальнага і нерацыянальнага тыпаў капіталізму і тэорыяй статутных груп М. Вэбера, канцэпцыяй эканамічнай эвалюцыі В. Зомбарта, сацыяльнай канцэпцыі капіталізму А. Пірэна, канцэпцыямі цыклаў эканамічнага развіцця Й. Шумпетэра і фаз дынамікі капіталізму М. Кандрацьева.

Такім чынам, свет-сістэмны аналіз грунтуецца на сінтэзе шэрагу метадалагічных пасылак розных сацыяльна-гуманітарных дыскурсаў, якія ўключаюць дзяржаву і права ў якасці ўласнага аб’екта пазнавання ў глабальным вымярэнні.

Макеев В. С., Мелешин Д. С.

РОЛЬ ИСТОРИЧЕСКИХ СОЦИАЛЬНЫХ НОРМ МОРДОВСКОГО НАРОДА В РЕГУЛИРОВАНИИ СОВРЕМЕННЫХ ОБЩЕСТВЕННЫХ ОТНОШЕНИЙ

Макеев Виктор Сергеевич, Мелешин Дмитрий Сергеевич студенты 2 курса Саратовской юридической академии, г. Саратов, Россия,
history123457@yandex.ru, meleshin.dmit@yandex.ru

Научный руководитель: канд. юрид. наук, доцент Кондрашов Ю. А.

В настоящее время, по мнению ученых Н. Ю. Завьяловой и А. Н. Руденко, высказанному в статье «К вопросу о понятии социальной нормы», регулирование сложившихся общественных отношений осуществляется сложной и многообразной совокупностью социальных норм. Под социальными нормами, по мнению профессора В. М. Сырых, понимаются нормы, регулирующие отношения между людьми и их объединениями в процессе материального производства, политической или социально-культурной сфере. Среди них особое место занимают традиции (правила поведения, определяющие порядок и процедуру проведения каких-либо мероприятий, связанных со значительными событиями в жизни человека и общества), обычаи (правила поведения, сложившееся в далеком прошлом и поддерживаемые в современном обществе в силу привычки), табу (мистические санкции, грозящие неблагоприятными последствиями). Они так плотно вошли в жизнь человека, что мало кто задумывается об их происхождении. А ведь многие из них применяются в регулировании